

گروه «هنرمقدس» متشکل از بیش از ۲۰ بانوی هنرمند، شامل ۵۰ اجراگر و ۲۰ نفر عوامل صحنه، جدیدترین کار خود را پس از چند سال تحقیق و ماه‌ها تمرین به نویسندگی و کارگردانی مریم شعبانی با همکاری حوزه هنری انقلاب اسلامی روی صحنه می‌برد. این نمایش برای سومین سال متوالی در ایام فاطمیه در تالار سوره حوزه هنری و ویژه بانوان روی صحنه رفته است. شعبانی تلاش کرده تا مخاطب را با هفت فراز از

نمایش ۷فراز از زندگی حضرت زهرا(س)

ن، تهیه‌کننده و مدیر دوبلاژ انیمیشن «مسافری از گانورا»

فضایی‌ها در ایران

درنگ

امین قاضی، مدیردوبلاژ مسافری از گانورا

احترام به پدر و مادرا در دوبله‌ها حفظ کردیم

مسافری از گانورا به سفارش حوزه هنری و مرکز سوره ساخته و قرار شد بر اساس آنچه شخصیت‌ها می‌گویند، صداها انتخاب شوند؛ بنابراین، سعی کردیم از گویندگان باسابقه و جدیدتر همراه با هم استفاده کنیم. شخصیت‌های «ستار» را شهره روحی، سهیل را لیلنا سودبخش، امید را پریشان ابریشم‌کش، ملکه را عاطفه رضوانیان و مادر را هم سمیه الیاسی و هم محبوبه نریمی و فرمانده زاتامان (نقش منفی) را هم محمد خاوری گفتند و خودم هم نقش‌گوی شخصیت فضایی اصلی «ساماندر آرتراتوس» بودم. برای نقش اصلی یعنی سهیل، به صدایی نیاز داشتیم که هم نمایانگر معصومیت پسرچه ناتوان باشد و هم پسرپچه‌ای که در ادامه کار با پوشیدن لباس فضایی، کارهای عجیبی انجام می‌دهد و شیطنتی هم دارد. یکی از صحنه‌هایی که نزدیک به پنج بار اصلاحی زدیم، گفت‌وگوی

خشمگین سهیل با مادرش است که دلیل معلولیتش را می‌فهمد و مادرش را در این قضیه بی‌تقصیر نمی‌داند. علت اصلاحی زدن متعدد این صحنه این بود که همیشه مجموعه سام استودیو سعی می‌کند احترام به مادر و پدر را در دوبله‌هایش رعایت کند و افعال جمع را در خطاب به پدر و مادر حتی پویانمایی‌های آمریکایی هم کار می‌بریم. بنابراین، من از خشم سهیل گرفتم و از خانم سودبخش به عنوان نقش‌گو خواستم که زیاد سر داد مادر نزنند؛ اما آقای علمدار به عنوان کارگردان خواست این عصیانیت بیشتر باشد و ما هم اعمال کردیم. بار سوم آقای علمدار خواست این عصیانیت خیلی بیشتر باشد و من گفتم بچه‌ها داخل سینما این فیلم را می‌بینند و روی آنها تأثیر می‌گذارد. آقای علمدار هم گفتند نویسنده این شخصیت را بر اساس یک قصه واقعی نوشته، اما ما هم تلاش کردیم زهر ماجرا را بگیریم. شخصیت ستار هم از جمله خانواده‌های مهاجر ساکن ایران بود که و مادرش را طالبان کشته بود. او به دلیل این‌که می‌خواست با ظلم مبارزه کند، عاشق بروسلی و بز بن‌باهر بود و در بخش‌هایی با پدرش افغانستانی صحبت می‌کرد. خانم شهره روحی برای ستار به دلیل این‌که صدای تیزی داشت، بهترین انتخاب بود. خانم پریشان ابریشم‌کش هم نقش‌گوی شخصیت امید پسر چاق ماجرا بود که طنزی هم به داستان اضافه می‌کرد و خودش عروسک‌گردان بود و دوست داشت بیشتر با پسرپچه‌ها ارتباط برقرار کند و خروجی خوبی هم داشت. من فیلم را در اکران خصوصی دیدم. من خواستیم در دوبله مقداری از خلاقیت‌های بیانی را استفاده کنیم، اما دستانم بسته بود. به عنوان مثال، در بخشی از فیلم که از لحاظ سنی سه نسل مختلف پیرمرد پراید دار، پیرزن و بچه‌ها هستند، می‌خواستیم از آهنگ‌های قدیمی مجاز استفاده کنیم، اما به دلیل محدودیت‌های دریافت مجوز، از آن گذشتیم. یکی از ایرادهای این پویانمایی می‌تواند مردانه بودن فضای آن باشد و جای یک عنصر خانم - یا دخترپچه - خالی بود که شاید به دلیل مجوزهاست؛ اما نباید چنین نگاهی حاکم باشد. خواهش می‌کنم دوستانی که به نوشته‌های پویانمایی مجوز می‌دهند از این دیدگاه‌ها دست بردارند؛ چون مدتی است پویانمایی‌های ما رنگ و بوی پسرانه دارد و کارگردان از این‌که بخواهد یک فرد مؤنث را داخل فضای داستان قرار دهد، می‌ترسد و این یک آفت محسوب می‌شود.

زندگی حضرت فاطمه(س) آشنا کند. او در خصوص این اجرا گفت: پس از دو سال اجرا در ایران و یک نوبت اجرا در کشور عراق، خطابه اجرای «فاطمه(س)» برای سومین سال متوالی در ایام فاطمیه میزبان بانوان خواهد بود. امسال از جهت محتوایی متن را غنی‌تر کردیم و از جهت طراحی لباس، دکور، فرم و حرکت تخیلرایی در کار دادیم. وی افزود: هفت فراز از زندگی حضرت زهرا(س) در این نمایش شامل

سید محمد حسین علمدار، نویسنده و تهیه‌کننده «مسافری از گانورا»:

تأثیر فرهنگی با پویانمایی ایرانی

سید محمد حسین عملدار، نویسنده و تهیه‌کننده پویانمایی تازه اکران‌شده «مسافری از گانورا» است. طرح اولیه این تهیه‌کننده در قالب رویداد رویازی پذیرفته‌شده و بعد هم زمینه‌های سرمایه‌گذاری در آن فراهم شده‌است. بنابراین، این رویداد تأثیری قابل‌توجه برای جذب تولیدکنندگان خلاق پویانمایی ایرانی داشته‌است. این فیلم با توجه به مؤلفه‌های فرهنگ بومی و استانداردهای جهانی ساخته شده و شکل تولید آن به گونه‌ای است که گوشه چشمی هم به حضور در بازارهای بین‌المللی پویانمایی دنیا دارد. در گفت‌وگویی که با سید محمدحسین علمدار داشتیم، او معتقد است که از راه ساخت پویانمایی با داستان و ساختاری تأثیرگذار می‌توانیم روی افکار عمومی مردم دنیا تأثیر نرم فرهنگی داشته باشیم. علمدار به جام‌چم می‌گوید که صنعت نوپای پویانمایی ایران تا زمانی که به تشخیص و هویت‌های بومی خودمان برسد، راه طولانی در پیش دارد.

۴] چه شد که تصمیم گرفتید روی این پویانمایی سرمایه‌گذاری کنید تا ساخته شود؟

من فارغ‌التحصیل دانشکده صداوسیما هستم و تولید سیما خواندم و با پویانمایی هم آشنا بودم که جزو علاقه‌های من بود؛ یعنی به صورت سریالی و مجموعه‌ای، شروع کارم با سازمان بود و همان کارهایی که با سازمان انجام دادم، موجب شد رشد کنم و به‌تدریج به سمت تولید آثار سینمایی بیایم. من یک نمونه از این کار را ساخته و فرآیند پیش‌تولید آن را انجام داده بودم و باید سرمایه‌گذار جذب می‌شد، یعنی یک سرمایه‌یالی باید به این پروژه تزریق می‌شد تا انجام شود. حوزه هنری رویداد رویازی را در حاشیه جشنواره فیلم کوتاه در سال ۱۳۹۷ با همکاری معاونت فناوری ریاست‌جمهوری برگزار کرد و من در آن شرکت کردم و طرحم پذیرفته شد؛ یعنی حالتی شبیه معرفی داشت که سرمایه‌گذاران بالقوه پویانمایی می‌آمدند و خوشبختانه طرح پذیرفته شد. با مشارکت حوزه هنری و دو صندوق پژوهش و فناوری که در آن رویداد حاضر بودند، این کار شروع شد. بنابراین، ما گروه و استودیو داشتیم و بی‌تجربه نبودیم که بخواهیم از صفر شروع کنیم. من از صداوسیما بالیدم و رشد کردم اما به نظرم باید بازار بین‌المللی بیشتر مدنظر باشد. پس از آن نیز وارد فاز تولید شدیم، البته این تولید مقداری سختی هم داشت و این‌که کرونا به‌طور دقیق وسط کار ما بود که گاهی تعطیل می‌شد اما با دورکاری ادامه دادیم.

۵] مدت کمی است که می‌بینیم به پویانمایی ایرانی به عنوان یک بازار جریان‌ساز و پول‌ساز نگاه می‌شود. چه‌کار کنیم که نگاه‌مان نسبت به تولید پویانمایی بین‌المللی و گسترده‌تر باشد؟

این موضوع از چند جهت قابل بررسی است که یکی نوع سیاست‌گذاری است؛ یعنی مدیران بالادستی باید توجه کنند که اگر بخواهیم تأثیر فرهنگی قوی داشته باشیم باید به پویانمایی توجه کنیم. چون تولید پویانمایی نوعی تأثیر نرم محسوب می‌شود و روی افکار عمومی جهان تأثیر می‌گذارد. سینمای ایران جزو سینماهای شناخته‌شده جهان است و تولید پویانمایی از جمله قابلیت‌هایی است که باید از آن استفاده کنیم، این درست نیست که به محض این‌که بعضی در این‌رابطه صحبت می‌کنند، ما به‌سرعت سند سینما را زیرسؤال ببریم. بنابراین، درست نیست که به

ولادت، شعب ابی‌طالب، وفات حضرت خدیجه(س)، ازدواج حضرت زهرا(س)، جنگ احد و جاودانگی به‌صورت فشرده مطرح می‌شود. حضور ایشان در منزل و خطبه‌خوانی را هم نمایش می‌دهیم. در این صحنه ملائک و پیروان در کنار ایشان محشور می‌شوند و به جاودانگی می‌رسند. در دو صحنه موسیقی زنده اجرا می‌شود و سرود و همخوانی بانوان را هم داریم.

کوچک درست‌کننده است. اطلاعاتی در این رابطه دارد و عده‌ای هم به شکل شخصی کار می‌کنند.

۶] برای داشتن بازار موفق پویانمایی در خارج، چطور می‌توانیم پویانمایی تولید داخل را به کشورهای دیگر معرفی کنیم؟

وقتی می‌خواهیم بخش فرهنگی و ایدئولوژیکی را در داخل کشور مطرح کنیم، نباید پیام مورد نظرمان را به شکل شعاری و مستقیم به مخاطبان منتقل کنیم، چون امروز دیگر انجام چنین کاری مردود است. به عنوان مثال، اگر بخواهیم موضوع حجاب زن ایرانی را در پویانمایی بیاوریم، باید تمایزی میان پوشش حجاب او در خانه با بیرون قائل شویم.

به‌همین علت سعی کردیم پوشش مادر با لباس بومی کردستان در خانه و در بیرون هم پوشش او رسمی‌تر باشد و پیش بردن کار به این نحو هم دافعه‌ای برای مخاطبان ایجاد نمی‌کند.

همچنین اگر بخواهیم مسائل مربوط به دفاع مقدس را به شکل شعاری بیان کنیم، دافعه ایجاد می‌کند. به‌خصوص که حساسیت کار کودکان بیشتر و بالاتر است و باید ظرافتی برای انتقال مفاهیم مورد نظرمان به مخاطبان داشته باشیم. در حال حاضر فیلم «پسر دلفینی» یک نمونه است و با وجود داشتن نشانه‌های فرهنگ مردم جنوب، هم از نظر مفهوم و هم از نظر بخش موفق است و در اروپا و روسیه پخش موفق داشت.

بالاخره باید تکلیف مدیران در زمینه این‌که می‌خواهیم پویانمایی در ابعاد بین‌المللی داشته باشیم یا خیر، مشخص باشد. اگر می‌خواهیم موفق شویم باید با نظارت پیش

برویم. خوشبختانه تعامل ما با حوزه هنری برای رعایت مرزها خوب پیش می‌رفت و بسیاری از مسائل حساب و کتاب داشت. آنها میزبانی‌ها را به ما اعلام می‌کردند و ممکن بود کمی بحث پیش بیاید اما بعدها به این نتیجه رسیدیم که اگر رعایت نمی‌کردیم، گرفتار می‌شدیم.

تکلیف مدیر باید مشخص باشد که می‌خواهد پویانمایی را دست‌شرعی و عرفی خودش بسازد و این خیلی کار را پیش می‌برد؛ چون آنها بین خودشان مسائلی را می‌دانند که اطلاعات‌شان نسبت به من به عنوان یک فیلمساز بالاتر است؛ یعنی بیشتر از من می‌دانند چه خبر است و این خیلی برایم خوشحالش‌کننده بود.

۷] مسافری از گانورا هم شاخصه‌های یک پویانمایی بین‌المللی را دارد و هم در عین حال

سعی کرده شاخصه‌های بومی کشورمان را در قصه‌اش بگنجاند. لطفاً از چگونگی تلفیق این فضا و سختی‌هایش بگویید.

انجام این کار همیشه سخت است. به عنوان مثال؛ ژانر همیشه صنعت انیمه‌سازی موفقی داشته و تلاش کرده نمادهای بومی کشور خودش را بر اساس معانی و گرافیک به کشورهای دیگر بشناساند، چون انیمه‌های ژاپن شخصیت‌محور است و در حال حاضر همه دنیا تقریباً با این جنس پویانمایی آشنا هستند؛ اما برای ایران مقداری سخت‌است مردم جهان متوجه شوند پویانمایی ایرانی چه خصوصیت‌هایی دارد. در راه شناساندن پویانمایی ایران به جهان باید استمرار داشته باشیم و با توجه به این‌که صنعت نوپایی در ایران است، هنوز راه‌های زیادی برای رسیدن به پیشرفت داریم اما به نسبت پویانمایی، فیلم‌های سینمای ایران بیشتر در جهان شناخته شده و الان جهان، الگوهای موجود در سینمای ایران را پذیرفته‌است و بیشتر با داستان کار دارند.

فکر می‌کنم اهالی پویانمایی ایران هم باید جمع شوند تا بتوانیم با مشورت، به سبک خودمان در داستان‌گویی و ارائه تصاویر گرافیکی برسیم. خیلی طول می‌کشد تا به آن مؤلفه‌ها و شاخصه‌ها نزدیک شویم.

از آن گذشته هم باید سرمایه‌گذاری مستمری در این زمینه وجود داشته باشد که انیماتورها و برنامه‌ریزان ما بتوانند بر این اساس به حیات ادامه دهند. به نظرم این شرایط در حال حاضر رو به بهبود است. مثالی واضح از این موضوع مربوط به گروه هنر پویا می‌شود که به کمپانی خیلی موفق و پایداری نزدیک شده‌است.

نوا

انتشار «داغ دل»

گروه هم‌آوایی «الغدیرطهران» در

آستانه فرارسیدن سالروز شهادت

حضرت فاطمه زهرا(س) قطعه صوتی

«داغ دل» را پیش‌روی مخاطبان قرار

داد. به گفته هادی نمیری، سرپرست

گروه هم‌آوایی «الغدیرطهران»، این

قطعه صوتی که درونمایه احساسی دارد

حکایت از مصوری‌های خانواده شهدا

مخصوصاً همسران و مادران آنها دارد و

نشان‌دهنده سختی فراق این لاله‌های

پرپر میهن در خانواده است. این اثر که با

ترانه‌ای از احسان جاودان و آهنگسازی

نیم‌ا نورمحمدی تولید شد در مراسم

باشکوه تشییع پیکر شهدای گمنام، صبح

رویکشنبه ۲۶ آذرماه همزمان با سالروز

شهادت حضرت فاطمه زهرا(س) در معراج

شهدای تهران رونمایی و اجرا شد.

یوتیوب را اسکن کنید

تولید

آخرین مصوبات شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی

شورای صدور پروانه ساخت آثار غیرسینمایی با ساخت سه عنوان فیلم کوتاه داستانی و دو عنوان فیلم بلند داستانی و یک عنوان فیلم نیمه‌بلند داستانی غیرسینمایی موافقت کرد.

در جلسات اخیر شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی، با ساخت فیلم‌های کوتاه داستانی: «یک آن وسواس» به تهیه‌کنندگی، نویسندگی و کارگردانی علی محمدی، «نیمه شب» به تهیه‌کنندگی سیدمحمد قاسمیان، نویسندگی ویرا برنجیان و کارگردانی سیدمحمد قاسمیان، «نام، آینه» به تهیه‌کنندگی محمدرضا یکانی، نویسندگی و کارگردانی سیاوش نثری و فیلم‌های بلند داستانی: «روپای پفکی» به تهیه‌کنندگی صدیقه صحت کفیری، نویسندگی و کارگردانی مهدی رجبی، «فصل‌های سخت» به تهیه‌کنندگی علیرضا خطائی، نویسندگی شاهرخ پناهی و کارگردانی شاهرخ پناهی و علیرضا خطائی موافقت شد.

گفتنی است فیلم نیمه‌بلند داستانی «ماجرای آقای آبی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی امیرکرم بزدی و نویسندگی فاطمه قربانی اولقمی موفق به کسب پروانه ساخت غیرسینمایی شد.

پیشخوان

«عزای فاطمی در گذر زمان» تجدید چاپ شد

کتاب «عزای فاطمی در گذر زمان» همزمان با ایام فاطمیه به چاپ دوم رسید. کتاب عزای فاطمی در گذر زمان به تاریخچه برپایی روضه حضرت زهرا(س)

با استناد به آیات و روایات و منابع معتبر شیعه و سنی می‌پردازد. این کتاب نوشته شیخ مهدی آقابابایی، محقق و کارشناس مذهبی است که از او با مضامین مذهبی تحقیقی ۴۳ عنوان کتاب به چاپ رسیده است.

در این کتاب از ۱۵۰ منبع معتبر شیعه و سنی به همراه استفاده از متون و مکتوب‌هایی از روزنامه‌های قدیمی و تصاویری که به این کتاب اضافه شده جزو مکتوبات کتاب عزای فاطمی در گذر زمان است. کتاب ۱۰۰ فصل دارد که در فصل اول به سیره معصومین در خصوص برپایی روضه حضرت زهرا(س) با استناد به آیات و روایات پرداخته‌شده در این کتاب همچنین از مکتوبات و تحقیقات محققانه غیرمسلمان نیز مواردی اشاره شده است. چاپ اول این کتاب در زمستان ۱۴۰۱ توسط انتشارات فاطمیه منتشر شده بود.

